

The Stellenbosch Village Museum was established with the purpose of collecting, preserving and exhibiting articles of local historical interest. It is our aim to provide as clear a picture as possible of the rich and varied heritage of "the colony of Stellenbosch", which was founded by Governor Simon van der Stel in 1679, and its subsequent development. Upon completion the Museum will consist of six dwelling houses from different periods and cover an area of about 7 000m². The houses range in date from 1709 to 1929 and each will be restored and furnished in the style of its own particular period. The visitor can thus walk from one period house to the next and see how furniture design, fashions, in fact, domestic taste in general changed over the years.

The divisions between the various period styles are of necessity somewhat arbitrary since many styles overlapped or were fashionable concurrently. The shrubs, fruit trees, herbs and flowers selected for each garden are those that were popular for medicinal, culinary or decorative purposes in Stellenbosch during the particular period.

ADDRESS: Village Museum
c/o Stellenbosch Museum
Private Bag X5048
7599 STELLENBOSCH

Telephone: (021) 887-2902
Fax: (021) 883-2232

FUNDING: Funds for the museum's administrative expenses are provided in the form of subsidies by the Western Cape Provincial Administration and the Municipality of Stellenbosch. For purchases the Museum is almost entirely dependent on its own resources and donations received from visitors.

OPEN: Mon., - Sat. and public holidays: 09h30 - 17h00
Sundays and religious holidays: 14h00 - 17h00

CLOSED: Good Friday, Christmas Day.

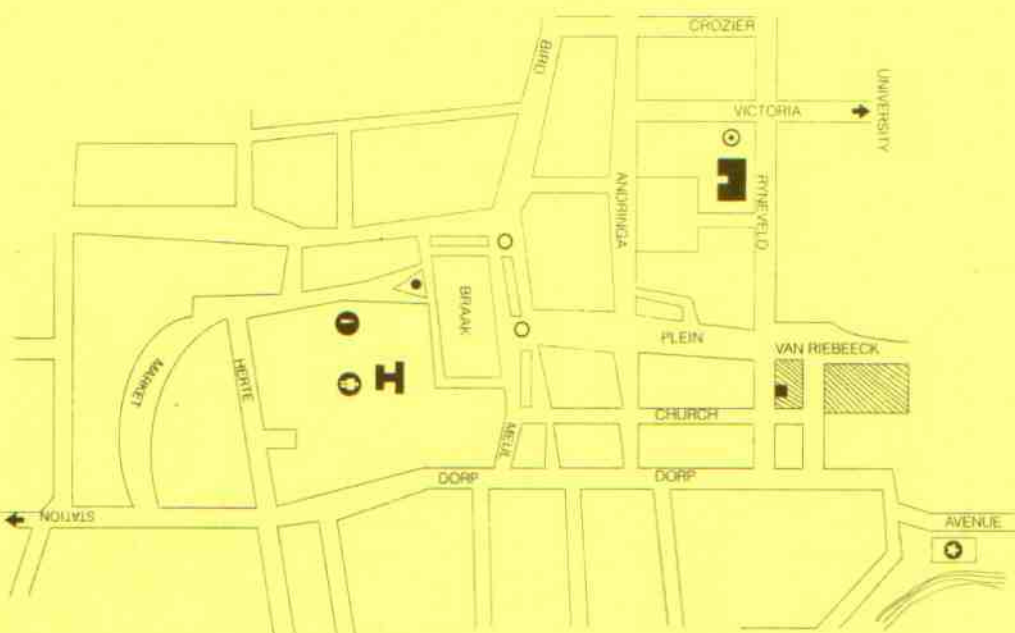
IMPORTANT

Please do not smoke inside museum buildings and please do not touch objects on display. Careless visitors cause considerable damage every year and your help in preserving our treasures will be sincerely appreciated.

Should you have any reason for dissatisfaction, please do not hesitate to let us know. Complaints should be addressed to the Director in writing.

WE HOPE YOU WILL ENJOY YOUR VISIT
AND COME AGAIN

MAP OF THE CENTRAL PART OF TOWN INDICATING WHERE THE VARIOUS BUILDINGS OF THE STELLENBOSCH MUSEUM ARE SITUATED.

- Toy & Miniature Museum
- ⊕ Research Centre
- ⊕ For Historical Archaeology
- ⊕ Village Museum
- V.O.C. Kruihuis (Closed June - July - August)
- ⊕ Erturhuis (Museum Administration)
- Entrance
- Tourist Information Centre

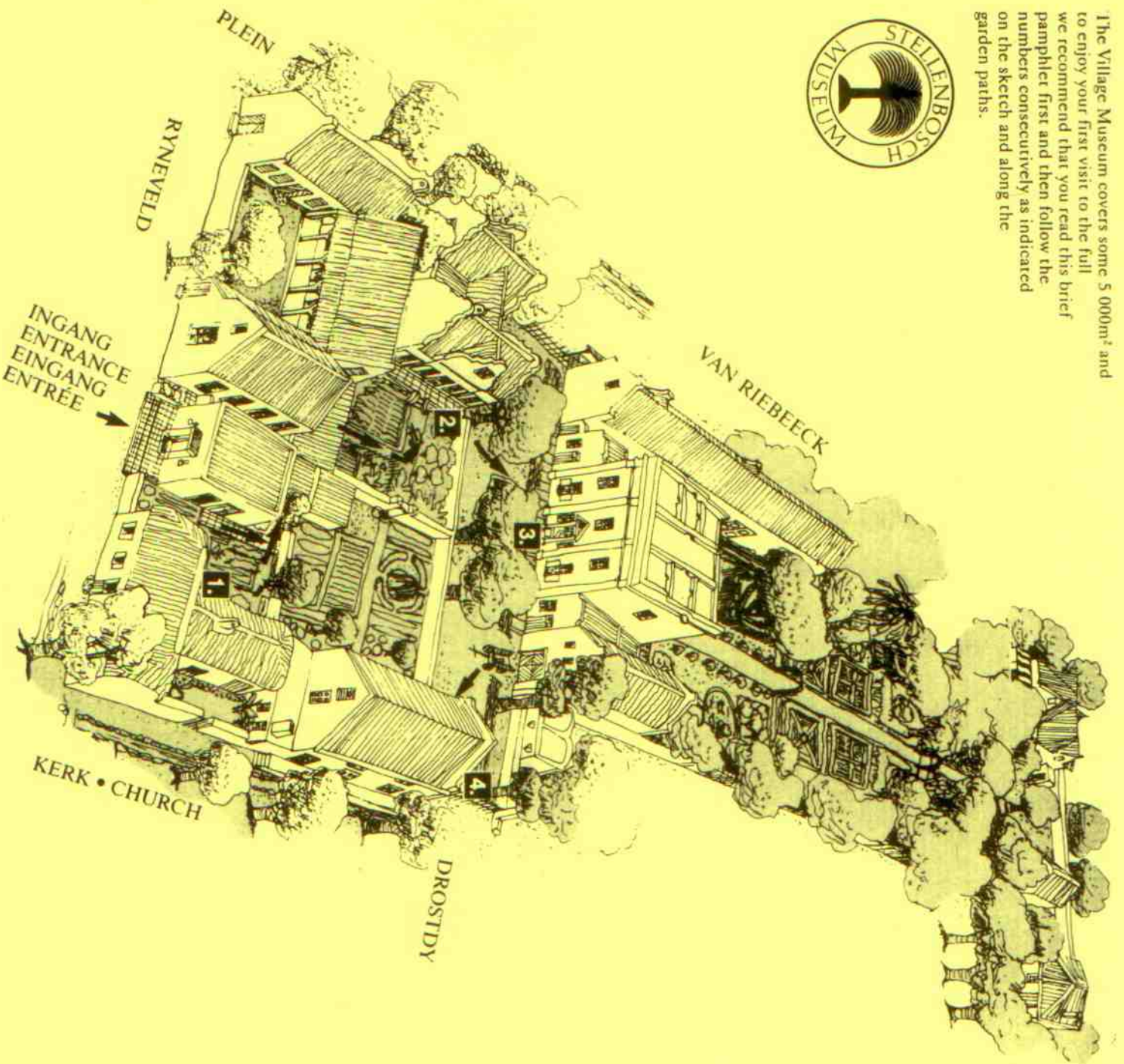
STELLENBOSCH

Village Museum

The main entrance and information centre for the Village Museum is situated at 18 Rynveld Street. See map on back of this brochure.

The Village Museum covers some 5 000m² and to enjoy your first visit to the full we recommend that you read this brief pamphlet first and then follow the numbers consecutively as indicated on the sketch and along the garden paths.

1. SCHREIJDERHUIS (c. 1709)

The front part of this house was completed about 30 years after Stellenbosch was founded and appears on the earliest known drawing of Stellenbosch dated February 1710. The strings of onions, herbs and salted fish hanging from the rafters, the open hearth in the kitchen and the primitive Cape furniture lend a special charm to this early dwelling. Notice the sharp contrast to the handsome appointments of later, more opulent homes. Furniture and household objects of the period 1690 - 1720 can be seen here.

2. BLETTERMANHUIS (c. 1789)

The house was built by Hendrik Lodewyk Bletterman, the last landdrost (magistrate) of Stellenbosch to be appointed by the Dutch East India Company. It is a typical 18th century Cape house with six gables and an H-shaped ground plan. The group portrait in the voothuis shows the Storm family. The daughter, Maria Magdalena, later married C. L. Neethling who built Grosvenor House. The furnishings reflect the interior of a wealthy Stellenbosch home between the years 1750 - 1780.

3. GROSVENOR HOUTSE (c. 1803)

Christian Ludolph Neethling built this house in 1782. Successive owners added to the building until it reached its present appearance in about 1803. Grosvenor House, along with Koopmans de Wet House and the Martin Melek House in Cape Town, is one of the most outstanding examples of a two-storeyed, flat-roofed patrician town house, of which there must have been a considerable number in Stellenbosch and Cape Town. The house is furnished in the prevailing styles of the period 1800 - 1830.

4. THE HOME OF O M BERGH (c. 1850)

The house originally had a thatch roof and gables similar to Blettermanhuis. During the 19th century it was altered to its present appearance. The interior reflects the style of a typical Stellenbosch dwelling of the period of 1840 - 1870. Olof Marthinus Bergh and his family lived in the house from 1836 to 1877.

DIE V.O.C. KRUTHUIS, BLOEMSTRAAT, DIE BRAAK

Vanweë die onrus wat daar teen die einde van die agtiende eeu geheers het, het die Goewerneur en die Politieke Raad van Kaapstad gemeen dat dit wenslik sou wees om ammunisie op Stellenbosch te berg. Daar is gevolglik besluit dat Stellenbosch 'n voorraad kanonne en gewere asook kruit en ammunisie sou ontvang om 'n aanval deur die vyand af te weer. Verder sou daar ook 'n geskikte gebou opgerig word vir die opberging van daardie materiaal "om aan Stellenbosch voornemens te doen aanhoudend zoo veel geschut, magphanen, buskruid en verdere ammunisie, als noodig geoordeeld zouden worden by eenen vyandyken aanval. Zulks nu tot berging van het één en ander noodwendig een daartoe vereischt wordend magazyn zullende moeten worden geconstrueerd."

Toestemming hiertoe is vervolgens van die beheerraad van die Hollandse Oos-Indiese Kompanjie in Amsterdam verkry en die Politieke Raad kon toe die landdros en heemrade in kennis stel van sy besluit om 'n wapenhuis of magazyn in die gebied op te rig.

Die landdros en heemrade se hulp is ingeroep om 'n geskikte perseel te kies en 'n ondersoek ter plaaste het getoon dat die terrein aan die onderent van die Braak, die "exercitie veld" algemene byval gevind het.

Aangesien die owerhede in Kaapstad self in 'n druk bouprogram gewikkel was, is daar besluit dat Stellenbosch se landdros en heemrade tenders vir die oprigting van die gebou moes vra. Die tender van 9000 gulden van Philip Hartog en Lambert Fick is aanvaar en die eenlike bouer, die menseelaar Michael Rambusch van Danzig, het die gebou binne 'n halfjaar voltooi en dit op 5 Mei 1777 afgelewer.

Stellenbosch was egter deur die jare 'n rustige dorp en in sy 300-jarige bestaan is daar nooit oorlogsgeskut gehoor nie. Derhalwe het die Kruithuis spoedig sy militêre betekenis verloor en word dit minder as sewentig jaar later die plek waar daar elke Vrydag mark gehou is.

Ten einde die Markhuis beter geskik vir sy doel te maak is daar mettertyd aan die agter- en sykante aangebou. Die skuns dak aan die linkerkant van die gebou het jarelang as beskutting gedien vir Stellenbosch se brandweerwaens. In 1936, nadat dit bykans 'n eeu as markhuis gedien het, is die gebou deur die Stellenbosse Munisipaliteit gerestoureer.

Die gebou is op 10 Mei 1940 tot Nasionale Gedenkwaardigheid verklaar en in 1943 as 'n klein Africana Museum aan die publiek oopgestel. Dit het egter nie baie lank as sodanig bestaan nie en vir baie jare daarna was die V.O.C. Kruithuis gesluit en ontoeganklik vir die publiek.

In 1971 stem die Munisipaliteit toe dat die Stellenbosch Museum die gebou kan oornem en vir die uitstal van sy versameling vuurwapens, kanonne, militêre uniforme ens.

Die V.O.C. Kruithuis is uniek in Suid-Afrika in die sin dat dit die enigste oorblywende kruitmagasyn in die land is wat uit die tydperk van die V.O.C. dateer. 'n Mens kan byna sê dat dit 'n simbool geword het van hierdie dorp se ryk en kleurvolle argitektoniese erfenis.

THE V.O.C. KRUTHUIS, BLOEM STREET, DIE BRAAK

In the turbulent of the last quarter of the eighteenth century, the Governor and the Political Council of Cape Town came to the conclusion that it was desirable to store ammunition at Stellenbosch. So it was decided that Stellenbosch should be allowed as many cannon and guns and as much powder and ammunition as necessary to ward off an enemy attack and that a suitable building for storing this material would have to be constructed ("om aan Stellenbosch voornemens te doen aanhoudend zoo veel geschut, magphanen, buskruid en verdere ammunisie, als noodig geoordeeld zouden worden by eenen vyandyken aanval. Zulks nu tot berging van het één en ander noodwendig een daartoe vereischt wordend magazyn zullende moeten worden geconstrueerd.")

The permission of the Here Sewentien, the governing council of the Dutch East India Company in Holland, was duly applied for and received and the Political Council could proceed to inform the Landdros and Heemraden of Stellenbosch of the decision to build an arsenal or magazine within their area.

The Landdros and Heemraden were requested to assist in pointing out a suitable site. An inspection in loco took place and the site at the lower end of the Braak, the "exercitie veld" of those days, met with general approval.

Due to the fact that the Government of Cape Town was involved in so many building projects, it was decided that the Landdros and Heemraden of Stellenbosch should call for tenders for the erection of the building. At the meeting of the Heemraden which took place on 7 October 1776, the tender of Philip Hartog and Lambert Fick for 9000 guilders was accepted for recommendation to the Government. In November 1776, the foundations of the building were prepared and on 5 May 1777 the building was completed.

Stellenbosch has always been a peaceful town and not once during its 300 years of existence has it heard the sound of guns fired in war. The V.O.C. Kruithuis therefore soon lost its military importance and less than seventy years later it became the site of the local Friday market. In time structural additions to the back and sides of the building made the Market House more suitable for its purpose. The sloping roof on the left of the building housed the Stellenbosch fire-brigade for many years.

After serving as Market House for almost a century the building was extensively restored by the Stellenbosch Municipality in 1936.

The building was proclaimed a National Monument on 10 May 1940 and in 1943 it was opened to the public as a small Africana Museum. The museum did not exist for very long and many years passed during which the V.O.C. Kruithuis remained locked and inaccessible to the public.

In 1971 the Municipality agreed to allow the Stellenbosch Museum to take over the building for displaying the museum's collection of fire-arms, cannon, military uniforms etc.

The V.O.C. Kruithuis is unique in South Africa in that it is the only surviving powder magazine in the country dating from the days of the Dutch East India Company (V.O.C.). It can be seen to have become a symbol of this town's rich and varied architectural heritage.

SCHREUDERHUIS

Hierdie eenvoudige pioniershuisie is vir so ver bekend, die oudste gerestoureerde dorpswoning in Suid-Afrika. 'n Duitse huursoldaar in diens van die V.O.C. (Hollandse Oos-Indiese Kompanje) ene Sebastian Schröder, is in Augustus 1707 na "de colonie van Stellenbosch" gestuur as sekretaris van die openbare meule. In die loop van 1709 het hy die diens van die Kompanje verlaat en op 10 Desember 1709 is die erf waarop die huis vandag staan aan Sebastian Schreuder as vryburger toegeken. Schröder se naam is dus reeds in hierdie vroeë datum volgens die Hollandse spelwyse geskryf.

Op die vroegste bekende tekening van Stellenbosch, dié gemaak deur E.V. Stade op 15 Februarie 1710, kan die huis reeds gesien word. Alles dui dus daarop dat Schreuder die woning gebou of begin bou het nog voor die grond in Desember 1709 aan hom oorgedra is.

Teen Januarie 1710 was Schreuder reeds aangestel as geregsbode van Stellenbosch en Drakenstein. Tydens sy besoeke aan die drostdy moes hy dikwels die yster-beslaande dokumentekis van die landdros gesien het wat nou hier in die voorhuis staan.

Hoewel Schreuder in Maart 1710 met Sara Wijnsandt getroud is, het hulle geen kinders hier gehad nie en in Februarie 1713 is hulle weer terug na Europa. Talle eienaars en huurders het die huis in daaropvolgende 260 jaar bewoon voordat die Stellenbosch Museum dit met die hulp van die Kaapse Provinsiale Administrasie in 1972 van die Lubbe-familie gekoop het. Dit het baie maande se navorsing gekos om die gebou na sy vroeë voorkoms te kon restoureer.

Om geskikte meubels te vind vir hierdie unieke huisie is nie alleen uiters moeilik nie, maar bo verhouding duur. Ten einde die huis voorlopig in te rig moes dus noodwendig gebruik gemaak word van stukke wat hoewel oud, in werklikheid nie oud genoeg is nie. Die museum hoop egter om met verloop van tyd die tydelike stukke met ouer en meer paslike meubels te vervang. Belangrike stukke wat reeds bekom is, sluit in die tafel, koskas en potterak in die kombuis, die weegskaal van 1703, die klerekis met die handgesmede ysterbeslag in die linkervoorkamer (aangekoop met 'n skenking van *Het Jan Marais Nationale Fonds*), en verskeie ander kleinere voorwerpe.

Gedurende hierdie vroeë periode was die meeste vertrekke in die huis vir algemene woondoeleindes gebruik. In dieselfde vertrek vind ons dus 'n ledekant, waar geslaap is, 'n werksbank en gereedskap waar timmerwerk verrig is asook tekens van ander aktiwiteite. In dieselfde vertrekke waar geslaap is, is ook geëet en gaste ontvang. Gespesialiseerde kamers wat net vir een doel gebruik is soos bv. 'n slaapkamer was haas onbekend. Dit was feitlik net die kombuis wat vir 'n spesifieke gebruik ingerig is, te wete voedselvoorbereiding.

Vanweë die feit dat glas en timmerhout in ongeveer 1700 uiters skaars en duur was, is alleen die mees goeie burgers se huise volledig met glasvensterruite, plankvloere en plafonne toegerus. Uit ou reisbeskrywings blyk dit duidelik dat die gewone burgers dikwels grond- en misvloere, sparretjies- of rietsolders en losraamvensters in hul huise gehad het. Die los rame is met katoen bespan en dan met olie waterdig gemaak. Hierdie vensterbedekkings het nie alleen die stof en in 'n groot mate die reën buite gehou nie, maar terselfdertyd 'n pragtige sagte lig deurgelaat. In stortreën en snags is die houtluike kennelik toegemaak. 'n Ander venstertipe wat vroeg reeds op Stellenbosch voorgekom het, was 'n houtraam-swaaiwensel met klein glasruite wat in loodstroke geset is soos gesien kan word in die voorste vensters van hierdie huis.

Stellenbosch Museum Privaatsak X5048 Stellenbosch 7600

SCHREUDERHUIS

This modest pioneer cottage is, as far as can be ascertained, the oldest documented and restored town house in South Africa. In August 1707 a German mercenary soldier in the employ of the V.O.C. (Dutch East India Company), one Sebastian Schröder, was sent from Cape Town to the Colony of Stellenbosch as secretary of the public mill. During the course of 1709 he left the employ of the Company and on 10 December 1709 the land on which the house stands was granted to "Sebastian Schreuder" as a free burgher. At this early date Schröder's name was therefore already written in its Dutch form.

On the oldest known drawing of Stellenbosch which was made by E.V. Stade on 15 February 1710 the house is already shown. Schreuder built or started to build the house before the land was actually granted to him in December 1709.

By January 1710 Schreuder had been appointed court messenger of Stellenbosch and Drakenstein. During his visits to the local drostdy (court house) he probably frequently saw the iron-bound document chest of the landdrost magistrate, which now stands in the front room of this house. Although Schreuder married Sara Wijnsandt in March 1710 they had no children here and in February 1713 they returned to Europe. Many owners and tenants occupied the house during the following 260 years before the Stellenbosch Museum acquired the property from the Lubbe family in 1972 with the financial assistance of the Cape Provincial Administration. It took nearly two years to restore the building to its original appearance.

To find suitable furniture for this unique little house is not only extremely difficult but exceedingly expensive. In order to furnish the house provisionally, use had to be made of pieces which though old are in fact not old enough. However, the museum hopes in time to replace the temporary articles with older and more suitable ones. Important pieces which have already been acquired, include the table, food cupboard and shelves (specifically for pots) in the kitchen, the balancing scale of 1703, the clothes chest with the hand-wrought iron mounts in the bedroom (bought with a donation received from *Het Jan Marais Nationale Fonds*), and several other smaller items.

During this early period the most rooms in the house were used for general living purposes. We therefore find, in the same room, a bedstead, for sleeping purposes, a work bench and tools for woodwork, as well as signs of other activities. The room which was used to sleep in, was also used as a dining-room and to receive guests in. Specialised rooms which were used for one purpose only, eg. a bedroom, were just about unknown to the colonists. The only room which was exclusively used for one specific purpose only was the kitchen, for the preparation of food.

Due to the fact that glass and timber were extremely scarce and costly around 1700 only the wealthiest citizens had glass panes in all their windows and plank floors and ceilings. From descriptions given by early travellers it is clear that the ordinary burghers often had earth or dung floors, *sparretjie* (sapling sticks) or reed ceilings and loose frames in some of the windows of their homes. The loose frames were covered with cotton cloth and waterproofed with whale oil. These window coverings not only kept dust and to a large extent rain out, but admitted a wonderful soft light at the same time. In really bad weather and at night, the wooden shutters were, of course, closed. Another type of window which occurred at Stellenbosch at an early stage, was a wooden casement with small glass panes set in leadcames such as can be seen in the front windows of Schreuderhuis today.

Stellenbosch Museum Private Bag X5048 Stellenbosch 7600

BLETTERMANHUIS

Heinrich Ludwig Bletterman, 'n boorling van Sonderhausen in Duitsland, het in 1741 as werkgewer van die Hollandse Oos-Indiese Kompanjie in die Kaap geland. Hy is in 1742 met Elsabe Bergstedt, 'n dogter van Mathias Bergstedt en Christina Bergh, getroud en hfl seun, Hendrik Lodewyk Bletterman, een van vyf kinders, is op 26 September 1746 in Kaapstad gebore. In 1762 vertrek die hele Bletterman-gesin na Europa, maar keer nie lank daarna nie na Suid-Afrika terug. Een seun, Christiaan Frederick, het egter as Lutherse predikant in Sonderhausen agtergebly.

Hendrik Lodewyk het in 1772 as soldaat aan boord van "Het Huijs te Crooswijk" na die Kaap teruggekeer. Hy beklee van 1773 af die pos van 'assistent' in diens van die Kompanjie, maar word in 1780 tot geswore klerk bevorder. Van 1781 tot 1783 dien hy as Kommissaris vir Siviele en Huweliksake. In 1782 word hy ook rekenmeester en geswore klerk van die Sekretaris van die Raad van Justisie en dien daarbenewens as diaken in die Lutherse Kerk. In Augustus 1785 volg hy Van Ryneveld as Landdros van Stellenbosch op, 'n amp wat hy tot September 1795 beklee toe hy, onder die skyn van swak gesondheid, sy bedanking indien omdat hy weier om onder die Britse bewind te dien. Toe Engeland in 1803 die Kaap aan die Bataafse Republiek teruggee, doen hy aansoek om weer in sy ou amp aangestel te word, dog sonder sukses. Dit was om en by hierdie tyd dat Bletterman opdrag ontvang het om die grense van die nuwe distrik Tulbagh vas te stel en terselfdertyd 'n terrein uit te soek vir die oprigting van die nuwe Tulbagh-Drostdy. Hy moes ook 'n ogie hou oor die oprigting van die Drostdy.

Ons weet min van Bletterman se private lewe behalwe dat hy met Maria Westpalm getroud was, maar blykbaar geen kinders gehad het nie. Dit blyk uit sy testament dat hy redelik welgesteld was en dat hy sy besittings aan sy broers en susters en hul kinders bemaak het. Bletterman is op 18 Julie 1824 oorlede waarna sy vrou, tot aan haar dood in 1826, by die weduwee Wium tuisgegaan het. Hul eenvoudige leiklip-grafsteen kan vandag nog in die suid-oostelike hoek van die Moederkerk-perseel, slegs sowat 50 meter van hierdie huis af, gesien word.

Die terrein waarop die huidige Blettermanhuis staan, is in 1787 deur Hendrik Lodewyk Bletterman van die weduwee van Christiaan Krynauw, destydse eienaar van die Schreuderhuis, gekoop. Op die Hertzogplan van 1817 verskyn daar 'n gebou op hierdie perseel, maar ons kan aanvaar dat Bletterman die huis geruime tyd vóór daardie datum gebou het aangesien hy 'n eie verblyfplek sou moes h' toe hy die Drostdy in 1795 ontruim het. Die gebou het sy eiendom gebly tot met sy dood in 1824 toe dit vir 30 000 gulden aan die Landdros en Heemrade verkoop is en vervolgens in kantore en 'n hofsaal omskep is wat daarna as die "Stellenbosch Public Offices" bekend sou staan.

Die buitegebou is opgeknop en van 50 skoolbanke voorsien om as 'n skool vir slawekinders te dien. Hierdie skool is in September 1825 amptelik geopen met Erasmus Smit as die onderwyser.

Vanaf ongeveer 1879 is die gebou deur die Stellenbosse Polisie as hul hoofkwartier gebruik totdat dit in 1979 in die besit van die Stellenbosch-Museum gekom het.

Restourasie het in 1982 'n aanvang geneem en is in 1983 voltooi. Die gebou maak deel uit van die Stellenbosse Dorpmuseum en is in die styl van 'n tipiese Stellenbosse woonhuis van c.1750 tot c.1780 gemeubileer.

GROSVENOR HOUSE

Die lewenstyl in Stellenbosch gedurende die bewind van die Bataafse Republiek (1802 - 1806) en die eerste jare van die Britse regering (1806 - 1834) word in Grosvenor House weerspieël.

Die perseel waarop Grosvenor House staan, is in 1781 toegeken aan Christiaan Ludolph Neethling wat binne 'n jaar daarna 'n dubbelverdiepinghuis op die erf opgerig het. 'n Aangrensende stuk grond is vervolgens in 1782 ook aan Neethling toegeken. Na sy dood is albei erwe oorgedra aan Fredrich Gotthold Holzapfel wie se weduwee dit in 1798 aan Rynhard Perreyn, 'n immigrant uit Nederland, verkoop het.

In 1799 koop Johan Wilhelm (Willem) Herold die eiendom wat hy tot 1820 bewoon. Die koetshuis met sy rietdak en vloer (uitgelê met klippe uit die Eersterivier) is regs van die woonhuis opgerig.

Weinig veranderinge is deur daaropvolgende eienaars aangebring. In 1872 word Sir Christoffel J. Brand, die eerste Speaker van die Kaapse Volksraad, die nuwe eienaar. Na sy dood in 1876 koop William Collins van Bath, Engeland, die eiendom wat tot 1941 in sy weduwee se besit bly. Die Collins-gesin het die gebou Grosvenor House genoem en dit in 'n gastehuis omskep.

Etlke kamers is aangebou en die vertrek links met die platdak dateer uit daardie tydperk. 'n Kroonlyn, soortgelyk aan dié bokant hierdie vertrek, is toe ook bo die kamer regs, wat heelwat vroeër gebou is, aangebring. In 1896 is nog vertrekke bygevoeg deur die buitegeboue op die hoek, die sogenaamde "anneks", tot dubbel sy oorspronklike lengte te vergroot.

In 1942 kom die eiendom in die besit van die N.G. Kerk en in 1948 word dit aan die Stellenbosse Munisipaliteit verkoop wat dit as kunsgalery inrig vir die Phillimore-Ives-gedenkversameling bestaande uit 17de en 18de eeuse skilderye. Dit het toe as Phillimore House bekend gestaan en is tot Nasionale Gedenkwaardigheid verklaar. Die galery moes in 1961 sluit aangesien die kunsversameling aan Engeland terugbesorg moes word.

Die Munisipaliteit het spoedig die noodsaaklikheid van 'n historiese museum vir Stellenbosch besef en op 23 Maart 1962 het die Stellenbosch Museum met Grosvenor House as die eerste amptelike Museumgebou tot stand gekom. Die gebou is tans in die styl van die periode c.1800 tot c.1830 toe Willem Herold en sy gesin daar gewoon het, gerestoureer.

Van die meubelstukke toon die toenemende invloed van Engelse smaak op meubeulontwerp ná die tweede Britse besetting van die Kaap in 1806. Neo-klassisisme was die modegier van die dag. Die voorkant van Grosvenor House is ontwerp volgens die klassieke styl met gegroefde pilasters om die wye kroonlys te ondersteun. Die klassisisme word herhaal in die wyse waarop die pediment bokant die voordeur geplaas is. In die pleisterwerk verskyn 'n palmboom - ook die simbool van die Stellenbosch kerkseël.

Die olieverfskildery van die Storm-gesin in Blettermanhuis is van besondere belang vir Grosvenor House aangesien die jong meisie, Maria Magdalena Storm wat saam met haar vader en broer daarop verskyn, in 1762 die eggenote van die eerste eienaar, C.L. Neethling, geword het.

Die Grosvenor House voorportaal met sy versierde en nagmaakte-marmer mure en geverfde plafonne is kenmerkend van hierdie stylperiode. Die eetkamer met sy versameling Kaapse Regency stoele en die tafel gedek met die pragtige silwer is verteenwoordigend van die stemmige elegansie van dié tydperk.

TUIN: Die plante in Grosvenor House se tuin is juis dié soort plante wat in dié era aangeplant is. Die historiese rose, die formele kruietuin en die omheinde groentetuin is die belangrikste aanloklikhede van 'n tuin wat dateer uit die vroeë 19de eeu.

